

Βαρῶσια 23 Ιουλίου 1946

Κύριον

Π. Ιωάννου, Πρόδρομον.

Σεβαστέ μου πάππε,

Έχω εις χεῖρας μου υμετέραν 19ης Ισταμένου βεβαιῶ δε ημετέραν σταλείσαν την αυτήν ημέραν.

Βλέπω να μου γράφετε τας ευχαριστίας σας διά τους κόπους εις τους οποίους υποβάλλομαι χάριν της Παιδικῆς Εξοχῆς. Δεν τας δέχομαι διότι δεν εκτελώ παρά ένα ανθρωπιστικῶς επιβεβλημένον και διότι εἴαν υπάρχει ένας που πρέπει να ευχαριστήσῃ εἶμαι εγώ εσᾶς που μου δίδετε τα μέσα βοηθήσω εις μίαν ὄντως ευγενικὴν προσπάθειαν πηγάζουσαν εκ των Χριστιανικῶν διδασκαλιῶν και του καθήκοντος ἀπέναντι των δυστυχούντων συνανθρώπων. Ἀνωτέρα ευχαρίστησις εἶναι να σκορπᾶς γύρω σου την χαρὰ και να χαιρεσαι γιατί βλέπεις ζωντανή την ἀπόδοση των ἔργων σου. Και νοιώθεις πραγματικᾶ μεγαλόπρεπη την χαρὰ σαν τύχη να βρεθῆς ἀνάμεσα στα παιδάκια.

Χθες εἶχαμε την ευκαιρία να τα επισκεφθούμε μαζί με την κ. Νᾶσω και τας δ/δας Νίναν Δημητρίου και Νίτσαν Καραλλᾶ. Εντυπωσιακὴ εἶναι η διαφορά που ἐπήλθε στην ὄψη των παιδιῶν τα οποία μολότι εἶναι η πρώτη βδομάδα που πήγαν εντούτοις δυκνεῖουν καταφανή σημεῖα βελτιώσεως.

Ρώτησα μερικὰ παιδιὰ χωριστὰ και εἶναι ὅλα ευχαριστημένα. Κάθησαν ὅλα γύρω και μας τραγούδησαν πατριωτικὰ τραγούδια, μας ἀπήγγειλαν δε και διάφορα ποιήματα. Μια ἀπὸ τες κορούδες μας ἀπήγγειλε σε θαυμάσιο ὕφος ένα ωραιότατο πατριωτικὸ ποίημα.

Ἐπειτα τους δώσαμε μπισκότα που πήραμε μαζί μας και τους υπεσχέθημεν πως αν εἶναι φρόνιμοι ως την Πέμπτην-Παρασκευὴν που θα ξαναπάμε με το αυτοκίνητο της κ. Νᾶσω, να τους πάρουμεν γλυκίσματα.

Επεστρέψαμεν κατενθουσιασμένοι ὅπως ευχαριστημένη εἶναι και η δασκάλα των.

Προχθές, Κυριακὴν, ἐπεσκεφθη τα παιδιὰ ο κ. Λουκαῖδης ο οποίος ἐμεινε ευχαριστημένος. Η μόνη ἀνωμαλία που βρήκε ἦτο στο πιθάρι του νεροῦ που πίνουν τα παιδιὰ το οποίον δεν εἶχε φουντάναν. Τους πήραμεν ὅμως μαζί μας και ἤδη θα την ἔβαλαν.

Κατὰ τα ἄλλα παιρνούμεν καλὰ. Εἶναι ὅλοι ἐδῶ καλὰ και σε ἀσπάζονται. Ἐχομεν αυτές τες μέρες τες φασαρίες των ξύλων τα οποία πωλούνται ἀπὸ πάνω στο αυτοκίνητο.

Αν σας πω πως αρκετοί κοιμούνται εδώ περιμένοντας πρωί το αυτοκίνητο θα φανταστήτε τι περίπου γίνεται. Μόλις εμφανισθή κανένα αυτοκίνητο και πριν ακόμη σταματήσει είναι πάνω καμιά δεκαριά που χωρίζουν το πράμα και το δίδουν σε φίλους των που είναι κάτω ξεπίτηδες για να το χωρίζουν. Σε ένα τέταρτο της ώρας το αυτοκίνητο είναι ελεύθερο και τα ξύλα χωρισμένα ενώ οι μισοί φεύγουν με άδεια χέρια για να ξαναρθούν και να ξαναπεριμένουν. Δυστυχώς αυτά έχομε λόγω της ελλείψεως των υλικών. Ελπίζομεν πως τα ερχόμενα φορτία θα είναι αρκετά για να ικανοποιήσουν τας ανάγκας του τόπου.

Αυτήν την στιγμήν πληροφορούμεθα ότι ο κ. Αθανάσης της Αλεξανδρείας είναι εδώ. Δεν τον είδαμεν ακόμα.

Με αγάπην και σεβασμόν

Κυριάκος.